

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

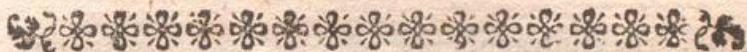
In Quo Orationes Sacrae, & Panegyricae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

In idem Festum. Oratio II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71028](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71028)

IN EODEM FESTO.

ORATIO II.

*Oculus non vidit, nec auris audivit, nec
in cor hominis ascendit, quæ prepara-
vit Deus iis, qui diligunt illum. Cor.
1. Cap. 2.*

Hoc unum est, quod de cœlesti gloria prædi-
cat Paulus, quem gratiâ singulari Deus vi-
vum adhuc, spirantémque anticipato deli-
ciarum æterharum gustu recreaverat; qui raptus
usque ad tertium cœlum, ut profitetur ipse de se,
quidquid illic suavitatis est, delibaverat; cui ar-
cana verba, quæ homini loqui non licet, audire
datum erat: hoc unum est, inquam, quod de ci-
vitate illâ sanctâ, quam incolunt felices animæ, re-
ferendum habet. *Oculus non vidit, nec auris audi-
vit, nec in cor hominis ascendit, quæ preparavit Deus
iis, qui diligunt illum.*

Tamen hoc ipsum cumque quām magnum est,
Adolescentes Christiani! quantum id oportet esse,
quod neque usurpari oculis, neque auribus percipi,
neque mente ipsâ intelligi, cognoscique possit!

Oculus non vidit? Quid est in hac rerum univer-
sitate pulchrum, quid admirabile, quid magnifi-
cum, quod oculus non viderit? Quidquid natura
profundit, quidquid extundit industria, oculos ad-
mirabili quadam varietate pascit. Quem non de-
lebet florum amœnitas, lux gemmarum, syderum
splendor, regiæ ædificiorum substrunctiones, aurea

16 ORATIONES

laquearia , miracula picturæ , cælaturæ prodigia ,
solennes ludorum spectaculorumque apparatus ?
Hæc omnia oculus vidit , cœleitem gloriam *oculus*
non videt ; pulchrius est quiddam & magnificens ,
quàm quod acies humana ; quantumvis acris ac per-
spicax , valeat intueri .

Nec auris audiunt ! quidquid omnibus retro sæ-
culis egregium fuit ac sp̄endidum ; quidquid us-
quam terrarum est , vel diffitum locorum spatii ,
vel temporum intervallis remotum , atque disjun-
ctum , præfens anribus sistitur . Quàm porro liquida
voluptas , quàm suavis sensus solet existere ex re-
rum gestarum narrationibus , ex Oratorum facun-
diâ , ex Poëtarum illecebris , ex avium , ex fidici-
num , ex symphoniacorum omnium concertibus !
Tamen aures , quæ voluptatem hanc percipiunt ,
atque intimis animis propinant , capere cœlestes
delicias non possunt ; *nec auris audivit* ; aliquid est
in iis omni voce jucundius , omni concentu sua-
vius .

Nec in cor hominis ascendit ! nihil est , quod hu-
mana mens cogitando , optandōque non superet ,
unâ cœlesti gloriâ superatur . Maxima quæque fa-
bricantur hominum animi , nulli sunt eorum moli-
tionibus positi fines , nulli præscripti termini . Nu-
merum singe quemlibet magnum & ingentem , il-
lum cogitatione unâ superabo : singe divitias , qui-
bus pares nullæ fuerint , argenti pondera infinita ,
auri gemmarumque monies immensos ; ubi pen-
dendo , numerando , metiendo sudaveris , quid-
quid sit illud , cogitatione vincam . At cœleitem
gloriam adeò vincere cognitionibus suis humana
mens non potest , ut ne assequatur quidem ; *nec in*
cor homini ascendit .

Nihil ego jam mirer , Adolescentes Christia-
ni , si infinitus ille beatarum mentium numerus , qui
ex universis populis , gentibus , ac linguis , ut facer
Scripor .

Scriptor loquitur, collectus nostris omnium oculis
hodie subjicitur, ita caperentur potentibus cœlestis
gloriæ illecebris, ut spretis facile, quæcumque cœ-
teri hominum tantopere ambiunt, bonis terrestri-
bus, in uno boni illius pretio atque amore couqui-
escerent; si ejusdem adipiscendi gratiâ, nihil duce-
rent arduum aut difficile: & gravissimos quosque
labores ac cruciatus ultro subire atque perpeti non
vererentur. Nos verò, quibus immensa felicitatis
æternæ magnitudo ex altissimo Omnipotentis DEI
domicilio ostentatur; quos ejusdem aliquando po-
tiundæ certa spes respicit; cur illam tam vili reputa-
mus loco? cur in eâ comparandâ levissimis diffi-
cultatibus deterremur? Discamus Sanctorum e-
xemplo, id æstimare unum, quod unum illi repo-
nendum in pretio; id persequi unum, quod unum
illi laboribus suis dignum censuere. Docent enim
verò nos Sancti, quanti facere cœlestem gloriam
debeamus; hoc priori quidem orationis parte, de-
monstrabimus. Quid ad cœlestem gloriam pro-
mereudam factio sit opus, Sancti se duces ac princi-
pes exhibent, hoc posteriori parte conficiemus.

I. P A R S.

A Tenim quanta se mihi statim objicit nubes te-
stiam, qui ad ætimandam, ut par est, cœle-
stem gloriam, & ad spernenda, quæcumque repu-
tamus bona, nobis exemplo præiere. Hac incen-
sus fide credentium pater Abraham uatale solum &
totam cognitionis seriem desernit, ut in regionem
longinquam, & ignotas sibi terras penetraret: au-
dierat ille nimirum injectam hanc cœlitus patriæ
melioris promissionem; *& merces tua magna nimis.*
Gen. 15. Noverat & ipse destinatæ nobis in cœlo
mercedis præmium sapientissimus Israëlitici populi
duktor Moses, qui teste Apostolo maturiorem æ-
tatem cum attigisset, potuissetque, si voluisset,

B 4

Pha-

Pharaoni Regi legitimus hæres designari, mollieris aulæ delicias, regiam sunellestilem, ipsum Ægypti totius imperium tristibus ærumnis ac laboribus, quibus suus in Ægypto populus vexabatur, constanter posthabuit: quippe subjicit Paulus, *afficerat in remunerationem.* Heb. 11. Quâ animatus fiduciâ B. Job, vir ille, cuius in sacris literis habetur celebratum ipso Dei omnipotentis ore præconium, quâ animatus, inquam, fiduciâ, bonorum jaucturam, eversionem domûs, liberorum excidia, opprobria propinquorum, domesticorum cavillationes, maledicta conjugis, omnium denique calamitatum ac malorum cumulum tam fortiter perpessus est? Audiamus illum medio è sterquilinio, suo illo in fimo; ubi destitutus ab amicis, irrisus à suis, rerum omnium laborans inopiâ, vix habebat miserastestarum reliquias, quibus fluentem è vulneribus saniem raderet; audiamus, inquam, illum erumpentem in istas voces. *Rursus circumdabor pelle meâ, & in carne meâ video Deum Salvatorem meum....haec spes reposita est in sinu meo.* Job 19.

Placet è miseriis pauperis tugurioli angustiis in superba potentis aulæ penetralia subire? Ecce inter exquisitissimas fortunæ latioris illecebras, in summâ divitiarum, honorum ac voluptatum abundantia regius Vates exclamat; *Sat iabor, cùm apparuerit gloria tua.* Psal. 16. Atqui nōne rebus cæteris abunde satiatus es, ô David? parūmne igitur videtur tibi, quòd ab ovium gregibus, regalem in aulam vocatus es? quòd Gigantis viator, quòd totius populi plausibus exceptus, quòd in Regem super universum Israëlis imperium consecratus es? Quid defideras amplius? quid petis? quid ad plenam perfectamque satietatem deest? cœlestis gloria, inquit; quam dum recogito, cætera, quæcunque contuleris bona, vilescunt animo, & fastidio sunt. *Sat iabor, cùm apparuerit gloria tua.* Quòd si sub istis

m-

rudioribus veteris Testamenti elementis, in tantâ temporum caligine, quam nondum venientis ab alto Numinis divina lux decusserat, inventi sunt cùm eximii æstimatorum bonorum cœlestium, tum conspicui rerum terrenarum contemptores; quanto minùs debet mirum videri, melioribus novæ legis auspiciis, institutos suisse ad saniora mortalium animos; postquam delapsus in terras Christus Dominus puriores doctrinæ suæ fontes aperuit, & exemplo pariter ac verbo rerum humanarum despicientiam & cœlestium amorem inspiravit?

Agite enim; quām multos habuit audientes dicto & strenuos novæ disciplinæ æmulatores divinus ille Magister? Quid dicam duodecim illos viros, quos erudierat ipse tam sedulò, & documentorum suorum præcones universo orbi informarat? quo illi vultu despicere soliti, quæ vulgo perstrinxerunt oculos? quām verè ac sincerè dimisertunt, quod habebant cumque, & habendi deinceps quidpiam affectum exuerunt? Quid memorem illa nascentis Ecclesiæ lumina, generosos illos Christiani nominis cultores ac defensores, qui projectis Apostolorum ad pedes perituris opibus ac fortunis, uno immortalis thesauri desiderio succendebantur? Quid appellem ejusdem consilii socios omnes Religiosorum Ordinum Fundatores, qui tritam Apostolorum vestigiis viam ingressi, abstractos à terrenis cupiditatibus discipulorum suorum animos ad amorem cœlestis gloriæ traduxerunt?

Omitto tot eorum imitatores atque asseclas, qui voluntariâ divitiarum suarum abdicatione æternæ felicitatis præmia mercanda censuerunt. Circumfluebant alii rerum multarum copiâ, copiam illam extremæ paupertatis angustiis posteriorem duxerunt. Fulgebant alii natalium splendore, splendorem illum horrentibus soliditudinum ac speluncarum tenebris obscurârunt. Nitebant alii pur-

20 ORATIONES

purā, purpuram humili pannosōque vestitu mutaverunt. Imperitabant alii populis, regendos se aliorum arbitrio ac torquendos subdiderunt. Florebant alii laude pulchritudinis, pulchritudinis gratiam fame, siti, frigore, patientiā deformaverunt. Hæc autem omnia quā spe, quo consilio suscepta sunt? Numquis est eorum, qui cum Apostolo non exclameret: *Hæc omnia detrimentum feci.* & arbitror ut sacerdora, ut Christum lucifaciam? Phil. 3.

Vos vero, Adolescentes, quo putatis ponendam in loco cœlestem gloriam, quæ tanti Sanctis omnibus visa est, ut cæteris omnibus ultrò carerent, ne sibi res tam preioſa deperiret? Eósne errore lapsos turpiter ac delusos censemus in æstimandâ cœlesti beatitudine, qui tam periti rerum cæterarum, dum viverent, æstimatores audierunt tot viros eruditione præstantes, morum integritate conspicuos, rerum gestarum famâ percelebres, erit hic quispiam è vobis, qui stultitiae vel imprudentiae audeat accusare? Quod si sapienter illi, si consultè omnes secere; qui, quantum suppeditabat ipsis, aut divitiarum ad abundantiam, aut deliciarum ad voluptates, aut dignitatum ad magnificentiam, totum illud in spem æternæ felicitatis impeniderunt; qualem ego te æstimem, Adolescentis Christiane, quisquis es, si inanis fucatae Beatitudinis larvâ deceptus, futilis fallacesque delicias consectere, veras interim sincerâsque voluptates contemnas? Quâm bellè te & similes tui, quotquot sunt, Regius Vates sic increpat; *Fili hominum, usquequo gravi corde?* ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium? Filii hominum, quò ruitis? quò vos malus error præcipitat? quò pertinent tandem tot vigilis curæ, tot anxie solicitudines, tot contentiones laboriosæ? quò pergitis? quò contenditis? cuius rei gratiâ militatis? Beatitudinem queritis, video; felices, fortunatusque vultis esse, quidni autem? & illuc pariter omnes

nes ferimur, ad hoc nascimur, spiramus, vivimus, ut felicitate tandem aliquando potiamur. At qui d beatitudinem quaeritis, ubi non est; quid illam non scrutamini, ubi est? insipientes vos, dementes, infanos, qui vilibus, crassisque bonis felicitatem putatis alligatam! Majores profecto sumus, & ad majora geniti; quam ut fragilibus ac caducis ejusmodi rebus animus acquiescat. Indignum nobis est, quidquid cœlesti gloriæ minus eit. Videte, amabo, quid vobis culpâ vettrâ depereat; attendite, quam iniquam, quam inconsultam rerum commutationem faciatis. Hic nulla est suavitas tanta, quæ non infuso aliquo felle temperetur; ast integra olim in cœlo, liquida, desecata gaudia inundabunt. Hic nihil eit tam jucundum, quod usi ipso flaccescere ac marcescere non incipiat: illic saletas erit sine nausea, diuturnitas sine fastidio; tot bona, tam ampla, tam diuturna omni æternitatis momento recentia videbitur. Erigite igitur animos vestros, Adolescentes; laxate frena cupiditati: optate, appetite, concupiscite Sanctorum exemplo bona illa, de quibus, ut jam monui, Apostolus profitetur. *Oculus non videt, nec auris audit, nec in cor hominu ascendit, que preparavit Deus iis, qui diligunt illum.* 1. Cor. 2.

II. P A R S.

HAnc verò tam nobilem gloriæ cœlestis ideam, quoniam sanctissimi, quoquot extitere, viri defixam animis altius habuere; nolite mirari, si ejusdem gloriæ consequendæ gratiæ, quod alterum demonstrandum proposui, tam fortiter aggredi multa, tam constanter perpeti multò plura non dubitarunt. Nam si videmus quotidie, alios, ut avaritiæ studeant, divitiásque & opes accumulent, habere se se duriter, perpetuis animum corpisque macerare laboribus, trajicere maria frigoris ætius-

que

que patientes : alios ut honorum , quibus inhiant ,
expleant famem , vel servire Principum in aula , vel
ingenuæ conditionis oblitos adulari turpiter homi-
nibus novis quos oderunt , vel abjectis mollieris
vitæ deliciis , quas degustare ad satietatem , & vel-
lent , & possent , fortunarum capitisque sibi ale-
am : alios , ut turpissimas sequantur voluptates ,
nec pudoris ac famæ jactui am vereri , nec libidinis
atque intemperantiæ assiduos comites morborum
aculeos formidare ; nec anticipatam annis pluri-
mis senectutem , & succisam in ipso ætatis flore vi-
tam perhorrescere : hæc inquam , omnia si quo-
tidie experimur ab avaris , ab ambitiosis , ab ama-
toribus voluptatum facilitari ; huc si opum cupido ,
studium gloriæ futilis , libidinis atque intemperantiæ
rabies homines adigit : cùm tamen noverint
intelligantque penitus , nihil esse non caducum , ni-
hil non fragile , nihil non peritum in iis , quæ
concupiscunt , aut operosiūs assestantur , bonis ;
quanto æquius fuit , quidquid usquam aut labo-
rum est , aut periculorum , aut acerbitatum , tenta-
tum esse à Sanctis , ut ad vera , solida ac perpetuò
commissura bona pervenirent . Et illi quidem .
inquit Paulus , ut corruptibilem coronam accipiant nos
autem ut incorruptam . 1. Cor. 9.

Veniant enimvero , veniant mundi , carnis
terumque terrenarum sectatores : séque in exan-
tlandis laboribus , in aggrediendis periculis . in per-
ferendis pro consequendâ cœlesti gloria acerbissimis
doloribus videant superatos fuisse à Sanctis , &
intabescant .

Verum quām acerba offerunt se mihi specta-
cula , quām horribilis undique carnificina exhibe-
tur ! per quot , quāmque per varios periculorum
casus felicitatis æternæ cupidio cuiuscumque sexus ,
ætatis , ac conditionis homines impulit ! Alios vi-
deo palis affixos , fustibus flagellisque cæsos , lace-
ratos

ratos ungulis , liquato in plumbō atque æstuante
oleo demersos : alijs intueor rotis distractos , igni-
tis laminis exustos , ardentibus in craticulis versatos ;
effossis oculis , avulsâ linguâ , resectis articulis om-
nibus in crucem tandem actos ; alios atpicio pice
oblitos atque sebo , accensos facum in star ad noctur-
na spectacula ; alios lapidibus obrutos , alios ene-
ctos fame sitiique , ferris dissectos , confixos clavi-
culis , depexos ferreis pectinibus , membratim con-
cisos , ferri flammariūmque viam omnem expertos ;
tanti est cœlestis gloria , quam hoc pretio lubentes ,
volentes , triumphantésque mercantur !

Jam à cruentis Martyrum spectaculis , ab illa
suppliciorum atrocitate ad alios Sanctorum labores
intuendos , quibus illi se , quoniam tortor ac ty-
rannus deerat , sponte ultróque macerárunt , ve-
niamus . Circumspicite tam multas religiosorum
hominum familias , tot illustrium Confessorum ag-
mina , tam conspicuos sanctorum Virginum ac
Puellarum choros . Cogitate eorum omnium de-
sertam solitudinem , juge silentium , precationes
affidnas , durissimam paupertatem , severam sen-
suum omnium arctissimamque custodiam , labo-
res continuos , vigilias , jejunia , susceptas ulro
castigationes corporis , & absolutam rerum om-
nium , quæ hominum naturam aut delectare aut
juvare possunt , spoliationem . Penetrate recessus
intimos solorum nemorum , deserta illa squalentia
Thebaïdos , illas speluncas belluis unis , unis scor-
pionibus notas . Quid illi tot laboribus , tam per-
tinaci rerum omnium abdicatione homines mun-
do mortui negotiantur ? cœlum emunt . Dura qui-
dem est crux illa per se se ; ast ubi fructum ejus
pretiūmque cogitant , levissimum illius videtur
pondus , suavissimi labores , honorificæ & illustres
ignominiæ ! Jucundum illis fuit cœlestem patriam
mercari tanto sœnore , jucundius est autem in

præ.

præsentia exanilatos olim labores, ærumnas, contumelias meminisse, quæ tantis tamque illustribus præmiis compensantur. Oculantur omnes & trophæi loco ostentant crucem suam, cujus breves molestias æternis excipi deliciis intuentur.

Et vos, Adolescentes, vos pigebit modicam vobis vim facere? digna vobis æterna felicitas non videbitur, cui comparandæ laboris non nihil adhibeatis? aut putabitis eandem cessantibus vobis, ac futiles usque delicias venantibus olim impertendam? Age, responde mihi, Adolescens Christiane, si quis es in re salutis remissus ac languidus; vel spem cœlestis gloriæ omnem exspectationemque abjecisti, vel ad eam utique aliquando possidendum contendis? si primum, miserum te, cuius pars cum reprobis inter perennes rogos futura sit; neque enim medium eit inter utrumque, vel gaudere te oportet cum Sanctis, vel cum malis Dæmonibus in perpetuum cruciari. Sin magis ad beatam immortalitatem aspiras, quod alterum lubentius crediderim: peto à te, quem laborem suscepisti, ut cœlesti gloriæ aliquando fuerere? Merces est enim cœlestis gloria, æqua laboris compensatio: labor itaque mercedi prævius, & æquus quodammodo mercedi labor exigitur. Quem tu, inquam, laborem suscepisti, quæ cœlesti gloriæ respondeat? Stio mercedem infinitam apparari tibi; nihil à te nisi finitum profici sci aut expectari posse. Sed quid saltē à te profatum ejusmodi, cuiusmodi facere tandem potes? non infinitum à te laborem peto, sed laborem quoquo modo, qui felicitatem æternam sibi vindicet. profer ergo nobis quidpiam: loquere, quid fecisti? Si te mori hac nocte continget, quo jure possis cœlestem gloriam tibi mercedis loco postulare? quæ tu Christo merita offeras? Mercedem petis? ubi labor? ubi opera? coronam petis? ubi prælim? ubi victoria? Cœlum petis? ubi pretium? quanti?

quanti emis? Stephanum vides: emit Iapidatione corporis & acerbissimo laniatu. Laurentium vides: emit lentis ignibus & ustulatione membrorum. Augustinum vides? emit lacrymis & diuturno scelerum dolore. Franciscum vides? emit abjectione rerum omnium & humillimâ paupertate. Brunonem vides? emit orationibus & jejuniis. Tot Virgines, tot tui similes Adolescentulos vides? emerunt mundissimi corporis integritate, morum innocentia, quam acri sensuum omnium custodiâ minierunt. His cœlum emitur; quid æquale, quid simile, quid aliquatenus affine nobis offers?

Sijam ego discurrerem per omnes Scholæ hujus ordines, & unumquemque vestrum percunctorer tacitus, vitia singulorum enumerans, quæ spem impertiendæ olim cœlestis gloriæ aut remorari possunt, aut etiam exscindere penitus; quotus quisque vestrum esset, qui profiteri posset ex animo, se aliquam in iis vel extirpandis, vel coercendis operam hactenus posuisse?

Tu, quem morosa, difficilis ac tetrica præter modum indoles molestum sociis, domesticis incommodum, asperum monitoribus, parentibus contumacem ac refractariolum singulos in dies magis ac magis exhibet: anne aliquam identidem adhibuisti vim, utasperitatem illam mitigares? ut mollioribus verbis uterere? ut docilem te bene momentibus, & ad saniora te flectemibus mansuetum præstares? Tu, quem ludi insanus furor totos per dies, etiam cum neque licitum est, neque vacat, miserum obsidet ac deperdit; qui insanabile illud cacoëthes, dum studes, dum precaris, dum sacris Mysterijs interes, tecum portas; an ut effrenem illum impetum coërceres, interdicendam tibi nonnunquam ludendi potestate ulro volensque æstimasti? Tu, qui literarum peritæsus turpi jam dudum langues in otio; hinc, si nescis, tot cogi-

cogitationes malæ , tot incitationes ad voluptatem , tot graves ac periculosæ tentationes , tot inficta integritati tuæ aique innocentia vulnera , tanquam zeterrimi rivuli ex corruptissimo fonte promanârunt; tamen quid fecisti, ut veternum excuteres? ut intermissum studii ardorem resumeres? ut paten-tem morum corruptiæ aditum occluderes? Tu , quem consuetudo prava suis constrictum laqueis tenet fortè jam pridem, non ignoras, quâm gravem in te ipso salutis obicem , quantum ad beatam immortalitatem consequendam impedimentum feras? Intelligis diætam hanc legem esse, nequid inquinatum sordibus intreret in regnum cælorum. Tamen quid contulisti de tuo, ut habitûs illius mali vitium corrigeres? An interdixisti sedulò curiosis oculis, quæcumque pudicitiam lædere quoquo modo pos- sent? an abjecisti immisericorditer & ultricibus damnâsti flammis pernicioſa illa volumina , è quibus pestiferum altius venenum hauiſisti? an tem- perâsti liberoribus colloquijs , quæ malum inve- xerunt fortasse , idemque etiamnum fovent & a- lunt? an abrupisti fatalia necessitudinis illius vincula , quæ mortem animæ , pudori labem , cœlesti gloria tam gravem moram importat?

Hæc & alia ejusmodi, quæ petuntur à vobis, quamula sunt, si cum æternæ mercedis magnitu- dine comparentur? momentancum & leve tribulati- nis nostræ , æternum gloria pondus operatur in nobis. 2. Cor. 4. Tamen quis credat? hæc rejiciuntur à plerisque , tanquam onus non ferendum suisque impar viribus! quid si ergo majora pro jure suo ac difficultiora Deus exigeret? quid si labores continuos, acerbissimos cruciatus, ipsam per mille vulnera vitæ jaæturam gloriæ cœlestis in pretium repeteret? Tan- ti stetit nimirum Christianis heroibus , illam ut adipiscerentur: nos qui ad eandem, quâ potiuntur il- li, felicitatem aspiramus, levissimas difficultates per- hor.

horrescimus! Pudeat certè nosmetipso ignavia nostræ, Adolescentes; caveamùsque diligenter, ne, cùm glorioſſimum fuerit viris sanctissimis vita immortalis delicias tam vario pœnarum mortisque genere redemisse; nobis turpiſſimum ſit, eandem illam gloriam tam vili promerendam preſcio despeſiffe. Quamobrem, ut unde cœpit Oratio, edem referatur; oro vos, Adolescentes, atque obtestor per JESU Christi ſanguinem, cuius cœleſtis gloria preſtium eſt, per Sanctorum exempla, per ſalutem vestrā, quâ nihil vobis debet eſſe antiqius, aspirate totis animis, & contendite fortiter ad illa bona, de quibus hoc polliceri nobis poſſuimus, quoniam *Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, qua preparauit Deus ihs, qui diligunt illum.*

IN FESTO NATALIS DOMINI.

ORATIO III.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium ſuum unigenitum daret. Joan. cap. 3.

Stupendum enimverò divini in homines amoris prodigium hodierna ſolennitas exhibet, Adolescentes Christiani! Ecce Deus Optimus, Maximus tristissimam humani generis ſortem commiferans, Filium ſuum Unigenitum mittit in terras, & ardentiffima ſpirantis jam diu, & in tanti boni expectatione gestientis universi orbis vota cumulat!

C

Ecce